

RIDDERS VAN LICHT

BARBARA BORECKA
& RENÉ ARGONIJT

Copyright © 2019, Uitgeverij Hajefa, Zoetermeer, www.hajefa.nl

Eerste druk: januari 2019

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Omslagontwerp: Kim Dreyer, www.kimdreyerart.com

ISBN: 978-94-6331-009-3

NUR: 728

*'It is not the critic who counts;
not the man who points out how the strong man
stumbles, or where the doer of deeds could have
done them better. The credit belongs
to the man who is actually in the arena, whose face is marred by
dust and sweat and blood; who strives valiantly;
who errs, who comes short again and again, because
there is no effort without error and shortcoming;
but who does actually strive to do the deeds;
who knows great enthusiasms, the great devotions;
who spends himself in a worthy cause;
who at the best knows in the end the triumph of
high achievement, and who at the worst, if he fails,
at least fails while daring greatly, so that his
place shall never be with those cold and timid souls
who neither know victory nor defeat.'*
President Theodore Roosevelt, 1910

*'Eer aan degene die daadwerkelijk in de arena staat,
wiens gezicht is besmeurd met stof en zweet en bloed moedig strevend
die fouten maakt en herhaaldelijk tekortschiet
want geen poging is zonder fouten en tekortkomingen
maar die zich werkelijk inzet
die grote begeestering kent en grote toewijding
zichzelfgevend voor een hoger doel
die op het eind de triomf kent van grote verdienste
of ten minste op grootse wijze heeft gedurfd
en zo voor eeuwig loskomt van de koude, angstige zielen
die overwinning noch nederlaag kennen.'*
President Theodore Roosevelt, 1910

We hebben ervoor gekozen om in dit boek relatief veel woorden met een hoofdletter te schrijven. We maken die keuze voornamelijk om recht te doen aan de hoge energieën en lichtwezens die we met die woorden aanduiden. Ere wie ere toekomt.

Barbara Borecka en René Argonij

Inhoud

1	Ridders van Licht – Hoop.....	7
2	Marek en de elementen – Wat maakt een ridder?	13
3	Onzichtbare doolhoven – Tot de kern komen	19
4	Het zwaard in de steen – Koning worden.....	25
5	De prinses te water – Held zijn zonder harnas.....	31
6	Theseus in het Labyrinth – De twee kanten van Mars	37
7	Het kippenhok – Loskomen van oordelen.....	43
8	Balin en Balan – Succes.....	49
9	De Witte Ridder – Jezelf ontdekken.....	55
10	Het Kasteel van Treurnis – Prioriteiten stellen	61
11	Veertig nachten – Verantwoordelijkheid.....	67
12	Het Kasteel van Vreugde – Verwerking en vergeving	73
13	Koekoek! – Een wondervolle wereld.....	79
14	Koning Pellinore – Realisme	85
15	Neem een geit – Gelukkig zijn	91
16	De Groene Ridder – Moed	97
17	Galahads verwekking – Je zachtheid ontwaken.....	103
18	Gilgamesh en de veerman – Acceperen	109
19	Parcival – Het leven aanvaarden	115
20	Op zee – Vertrouwen	121
21	De Vogelverschrikker – Grenzen stellen	127
22	Morgane le Fey – Het duister.....	133
23	De ridder op de kar – Eer	139
24	Lancelot en Guinevere – Liefde.....	145
25	Agravain – Kinderen	151
26	Stanislav Petr�ov – Standhouden	157
27	Anakin Skywalker – Hoogmoed.....	163

28	De Visserkoning – Problemen erkennen.....	169
29	De Kristallen Toren – Toewijding aan het Hoogste Licht	175
30	Lancelots falen – Leven met je lot	181
31	De Heilige Graal – Hemelse Vrede.....	187
32	Arthurs dood – Rechtvaardigheid en evenwicht	193
33	Parcival keert terug – Licht verspreiden	199
	Triomf!.....	205
	Bronnen van de themaverhalen	209
	Over de auteurs.....	211
	School voor adelaars	213

1

Ridders van Licht

Hoop

De verhalen van Koning Arthur en zijn ridders spreken nog altijd veel mensen aan. Hetzelfde geldt voor moderne heldenverhalen, zoals *Star Wars* en *The Lord of the Rings*. Dat is niet vreemd: al deze verhalen gaan in wezen over wat zich, op diepere niveaus, afspeelt in onze eigen wereld. Ze spelen zich af in dimensies die indirect verbonden zijn met onze aardse wereld. De meeste mensen zijn zich niet bewust van deze dimensies, maar dat maakt ze niet minder echt.

Daar, in de dimensies van spirituele visioenen, sprookjes en legenden, speelt zich in alle openheid en helderheid iets af waarvan we in onze aardse werkelijkheid meestal slechts een versluierde, moeilijk waarneembare reflectie kunnen waarnemen: de strijd tussen Licht en duister. Die strijd is op Aarde net zo goed gaande als in onze sprookjes en legenden. Ook de Aarde wordt regelmatig geplaagd door draken van angst en monsters van frustratie. Ziekte, machteloosheid, terreur, dood en gebrek vormen het duister in onze wereld. Licht is hier gelukkig ook, in de vorm van al het goede, al het optimistische, al het vertrouwende en betrouwbare; alles wat een directe uitdrukking wil, kan en durft te zijn van de liefde die ten grondslag ligt aan het Universum.

Ook op Aarde wordt de strijd tussen Licht en duister gevoerd – iedere minuut van iedere dag. En net als in de legenden zijn er ook op Aarde helden die voorgaan in die strijd: mensen die hun angsten opzijzetten, hun innerlijke kracht mobiliseren en in de bres springen voor het goede. En net als in de legenden kun jij je met die helden identificeren, met hen meeleven, hen aanmoedigen en hen toewensen dat ze slagen. Echter, in tegenstelling tot de wereld van legenden, kun je op Aarde ook zelf een held zijn.

Diep vanbinnen ben je ook een held. Misschien ken je jezelf als een bangerik of een egoïst, maar dat geeft dan alleen maar aan hoe ver je bent verwijderd van wie je werkelijk bent. Diep vanbinnen ben je zelfs een superheld: een nobele, edelmoedige, rechtvaardige held met bovenmenselijke krachten, die onvermoeibaar strijdt voor het Licht, voor het goede. Zo'n held noem ik een ridder.

Hoewel ik dat toen nog niet zo kon benoemen, wist ik al vanaf mijn vroege kindertijd dat een belangrijk onderdeel van mijn levensmissie bestond uit het steunen van mensen die door hun eigenzinnigheid, kracht en leidinggevende, onderwijzende, inspirerende of healende capaciteiten een grote impact hebben of gaan hebben op vele andere mensen – en daarmee op de richting van de maatschappij, de evolutie van de mensheid, de Aarde en de Kosmos. Dit zijn moedige mensen die schitterende, belangrijke wegen openen, nieuwe frequenties van Licht op Aarde neerzetten en energieverbindingen smeden voor vele generaties; mensen die de wetenschap, cultuur, kunst, geestelijke ontwikkeling en vooruitgang van de wereldsamenleving bevorderen. Vaak doen ze dit zonder zelf te weten hoeveel verschil ze maken.

Mijn hele leven word ik al naar plaatsen getrokken die met ridders te maken hebben: Chateau St Gerlach, waar de ridder en later heilige Gerlachus woonde; Hotel Karel V, gevestigd in het oude hoofdkwartier van de Teutoonse Orde, in Utrecht; de hoofdkwartieren van de Johannier Ridders op Rhodos en Malta; kasteel Mariënburg in Polen en nog een heleboel andere kastelen en kloosters verspreid over heel Europa. Ik heb bijzondere waarnemingen gehad op de vele slagvelden van Europa en Licht uitgestraald op vele militaire begraafplaatsen, waaronder dat van Oosterbeek. Daarnaast had ik contact met vele militaire piloten in Polen en Poolse oorlogsveteranen die in Nederland wonen.

Het is zelden zo dat iets wat overvloedig in je leven voorkomt, jou zelf helemaal vreemd is. Dat geldt ook voor mij en ridderschap: ik voel ook veel van die energie van ridderschap in mij. Dat is één van de redenen dat ik ben geboren in Polen, waar veel van die energie aanwezig is – onder andere door de strijd die de Polen in de twintigste eeuw hebben gevoerd tegen opeenvolgende bezetters.

Ik werk in de voorhoede van de wereldwijde bewustwording die gaande

is. Veel mensen zouden zelfs zeggen dat mijn werk ver voorbij de grenzen van het redelijke en zinnige gaat... en dat is een goed teken, vind ik. Ik werk op de *cutting edge*: aan de grenzen van het bekende, langs de randen van wat voor mogelijk wordt gehouden – en dat is ook iets wat ridders doen.

De wereld van sprookjes en legenden kende ik als kind goed, van mijn vele ‘innerlijke reizen’, bijzondere waarnemingen en paranormale belevissen. Daarna kwam ik elementen uit deze wereld tegen in mijn leven op Aarde. In sommige levensfasen was dat meer, in andere wat minder. Deze wereld, waar de strijd tussen Licht en duister zo tastbaar is, kwam het meest mijn aardse bestaan binnen in Gdansk, in de jaren tachtig, tijdens de opstand tegen het communistische regime in Polen. Er waren in Gdansk veel geweldige ridders om mij heen. Ze durfden het met blote handen, stenen en molotovcocktails op te nemen tegen de zwarte, gemaskerde en gepantserde strijders van het duister, die het machtige Rode Imperium achter zich hadden. Ik ging om met deze ridders, steunde hen, treurde met hen, hield van hen. Als het kon was ik met hen tijdens de strijd, net als zij mijn leven en hele toekomst risikerend voor de hoogste menselijke idealen van vrijheid en waardigheid. Er was veel angst want de overmacht van de Rode Duisternis was enorm! Ik heb vaak gezien hoe mijn vrienden in elkaar werden geslagen en werden weggevoerd naar de verschrikkelijke communistische gevangenissen. Ik kon hen dan niet redden en moest leren daarmee te leven. Sommigen liepen over naar de Dark Side, verleid door misinformatie en manipulaties of de macht en de privileges die de communisten boden. Deze gevallen ridders vochten daarna tegen hun vroegere vrienden en metgezellen; hun broeders.

Er was een prachtige broederschap onder de vrijheidsstrijders. Hartverscheurende teksten, poëzie en liedjes bloeiden tussen ons in verzet: over onze martelaars en onze helden, over muren die binnenkort zouden breken en het oude systeem begraven. Eén van ons beschreef onze situatie in zijn gedicht over de grote jacht van de windhonden op de naar vrijheid hunkerende wolven: over een wolf die zelfs in staat is zijn eigen poot af te bijten om zich te bevrijden uit de val; om te kunnen leven in vrijheid; om te kunnen zijn wie hij is. Het ging toen en gaat nu nog

altijd over de enorme geestkracht van mensen; over hun power, geloof en moed; over de onbevreesdheid en onoverwinnelijkheid van de vrije geest, zelfs in hopeloze en levensbedreigende situaties.

Johannes Paulus II, onze Poolse paus, stuurde ons veel zegeningen met woorden van aanmoediging en hoop, die heel veel voor ons betekenden. Hoewel er veel sympathie voor ons was in de wereld, wisten we dat geen buitenlands leger ons zou komen steunen, want niemand in de wereld durfde het toen op te nemen tegen het Rode Imperium. Wij vreesden dat er heel veel bloed zou vloeien, want het leek alsof we überhaupt geen kans maakten.

Er werd onder ons veel gebeden. Miljoenen hebben om redding gevraagd aan de spirituele wereld – zoals onze voorouders voor ons hadden gedaan, door vele eeuwen heen. Vele ogen waren gericht op de al eeuwen heiligste plek van Polen: *Jasna Góra*, de Tempel op de Berg van Licht, in Częstochowa. Dat is voor mij om nog een andere reden een vertrouwde en dierbare krachtplaats: ik ben geboren op diezelfde berg, naast de tempel, en ik ben daar in mijn jeugd vaak geweest.

Toen brak een tijd aan van ongelooflijke wonderen: het duister trok zich onverwachts terug, zonder verder bloedvergieten. We hadden gewonnen! Het Licht had gewonnen! Vlammen van onze overwinning verspreidden zich snel naar de buurlanden. Het IJzeren Gordijn stortte in. Er was enorme vreugde! Wij dachten er toen niet aan dat er nog vele jaren en veel Licht nodig zouden zijn om de diepe wonden die het duister had geslagen, te helen. Maar ook daarin hebben we sindsdien grote stappen gezet. Het Licht overwint uiteindelijk altijd!

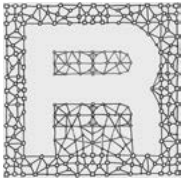
*Wat de mensheid het meest onderscheidt
van andere intelligente wezens, in heel het Universum,
is ons vermogen om hoop te houden in schijnbaar hopeloze situaties*

Dit schrijft Steve Rother in zijn boek *Her-inneren*.¹ De mensheid heeft ergens een onbreekbaar optimisme in zich. Wij mensen kunnen verdwaald raken in illusies en wanhoop en gaan geloven dat alles verloren is – of zelfs bij voorbaat al verloren was – en dan nog blijft iets in

1 Steve Rother, *Her-Inneren* (3e druk; Eeserveen 2002)

4

Het zwaard in de steen Koning worden

ond Arthur en Hector, zijn adoptievader, verzamelt zich een groeiende groep mensen. Mensen mompelen: 'Een jongen heeft het zwaard uit de steen getrokken.' De jonge Arthur hoort gewichtige termen vallen als 'Koningszwaard' en 'Zwaard van het Lot'. Heeft hij iets ergs gedaan?

'Laat me precies zien waar je dat zwaard hebt gevonden, Arthur,' zegt Hector. Onzeker leidt Arthur hem naar een bescheiden, schaduwwijk pleintje bij een oude kerk. De menigte volgt.

'Hier was het,' zegt Arthur tegen Hector.

'In deze steen.'

'Ja, hij stak in de grond, of steen, misschien,' antwoordt Arthur.

Hector heeft enkele seconden nodig om alles op een rijtje te krijgen. Dan zegt hij tegen Arthur: 'Goed, goed. Stop het zwaard maar weer terug.'

Arthur gehoorzaamt en steekt het zwaard terug in de steen. Hector loopt vervolgens naar de steen en begint aan het zwaard te trekken. Hij grijpt het gevest met beide handen en zet zich met beide benen af tegen de steen, maar het zwaard geeft niets toe.

Iemand in de menigte die niet alles heeft meegekregen, roept: 'Dat lukt je nooit! Alleen de koning van alle Britten kan dat zwaard trekken!'

Dan laat Hector los. Hij kijkt Arthur aan en zegt: 'Trek het er maar uit.'

Arthur grijpt het gevest met zijn rechterhand en trekt. Met een melodieuze 'sjjjing' komt het zwaard uit de steen.

Doodse stilte. Zelfs de vogels zijn stil en de wind is gaan liggen. Mensen in de menigte knielen, de één na de ander. Ook Hector knielt. Arthur weet niet wat hem overkomt.

Dan roept Hector: 'Leve de koning!'

Een oorverdovend gejuich barst los. 'Leve de koning!'

Het thema van het kind dat eerst volslagen onbekend of zelfs miskend is, maar zich ontpopt tot de grote held, was populair in de middeleeuwen, waar de essentie van het bovenstaande verhaal vandaan komt. Ook daarna is dit thema populair gebleven, tot de dag van vandaag en tot in de verhalenfabriek van Hollywood. Steven Spielberg bouwde enkele van zijn populairste films op rond het verhaal van een doorsnee kind dat door avonturen te beleven zijn eigen grootsheid ontdekt. De Harry Potter-films passen misschien nog wel beter in de traditie van de 'miskende verlosser'. Harry is immers al vanaf de vroege, dramatische dood van zijn ouders voorbestemd om de grootste tovenaars ooit te worden, terwijl hij zijn jeugd moet doorbrengen als een ongewenst kind, weggestopt in een bezemkast.

Arthur groeit niet op in een bezemkast, maar wel als een onbekend adoptiekind, niet eens adellijk genoeg om ridder te worden. Wanneer hij het Lotszwaard uit de steen trekt, verandert dat allemaal: deze daad bewijst dat hij een nakomeling van de laatste Britse koning is en diens rechtmatige opvolger. Arthur ontpopt zich als een koningszoon, dus een hoog en verheven wezen. Hij is geen dienaar, geen volger, geen tweederangs aanhangsel, maar het Centrum van het Universum. Dat is wat duidelijk wordt wanneer Arthur het Lotszwaard trekt.

Waarom heeft dit verhaalthema zoveel eeuwen kunnen trotseren en spreekt het nu nog steeds aan? Dat is omdat het gaat over onszelf; over mij en over jou. Ook jij bent een koningskind: een hoog en verheven wezen. Je lijkt misschien een doorsnee persoon, een anoniem lid van de massa, maar jij bent het Centrum van het Universum. Misschien moet je jouw Lotszwaard nog uit de steen trekken. Dat doe je, stap voor stap, op ieder moment dat je ervoor kiest om jezelf te zijn, om te staan voor je keuzes, om jouw waarheid te spreken en om te leven naar wat jij gelooft. Want op die momenten val je iets meer samen met wie je werkelijk bent: het koningskind in jou.

Zoals het Arthurs bestemming is om koning te zijn van Brittannië, is het jouw bestemming om koning te zijn van je eigen leven; om helemaal jezelf te zijn. Dat hoeft je niet in één keer te kunnen. Je hebt er zelfs vele levens voor. Er is, aan de andere kant, niet echt reden om ermee te wachten, want het leven is zoveel beter wanneer je meer jezelf bent. Mensen zijn zoveel gelukkiger wanneer ze zichzelf zijn. De enige reden

om te wachten met meer jezelf worden, is angst. Maar angst is iets om te overwinnen en daar zijn ridders heel goed in.

Wie is dan dit koningskind in jou? Wie ben jij werkelijk? In werkelijkheid ben je je Goddelijke Zelf: het onsterfelijke deel van jou, dat altijd was en altijd zal zijn.² Dat is het koningskind in jou; de pure kern van wie je bent, in al haar eindeloze en tijdloze perfectie. Je Goddelijke Zelf is ooit, vele levens terug, begonnen aan dit avontuur op Aarde; jouw avontuur als mens. In het begin leek de Aarde nog nauwelijks op hoe het er nu uitziet: het was er veel ijler en lichter. De Aarde was, voor onze begrippen, meer een wereld van losse ideeën dan van vaste materie.

Je Goddelijke Zelf kon in die tijd, op die Aarde, een vorm aannemen die niet al te ver afstond van haar ware wezen: licht, liefdevol, harmonieus, vreugdevol en onthecht. De Aarde werd echter – door allerlei oorzaken – dichter en dichter en nog eens dichter: minder licht en meer materieel. Je Goddelijke Zelf moest daarom ook dichtere vormen vinden als voertuig voor haar aardse avontuur. Dat heeft geleid tot het ontstaan van je aardse persoonlijkheid.

De aardse persoonlijkheid is het stuk van je dat op Aarde bestaat; waarvan de meeste mensen zeggen: ‘dat ben ik’. In werkelijkheid is de persoonlijkheid echter maar de buitenste schil van wie je bent. De kern van je wezen is je Goddelijke Zelf en zij is dat ook altijd geweest. Dat betekent echter niet dat je je persoonlijkheid – of ‘aardse zelf’ – maar moet negeren. Je persoonlijkheid is uiteindelijk ook een deel van wie je echt bent: het is het deel van je Goddelijke Zelf dat op Aarde bestaat. Je persoonlijkheid heeft bovendien eigen behoeften en een eigen, waardevolle kijk op de zaken.

De relatie tussen de Goddelijke Zelf en de persoonlijkheid kun je vergelijken met de relatie tussen een moeder en een klein kind. De moeder heeft een breder overzicht dan het kind: ze weet beter wat gevaarlijk is en kan beter inschatten wat heilzaam is voor het kind op de langere termijn. Het kind heeft echter ook belangrijke input: het kind weet wat het wil en wat het fijn vindt. Ook dat is belangrijk. Het kind weet bij-

2 Je Goddelijke Zelf bestaat uit je Ziel, je Monade (de ‘Ziel van je Ziel’) en alle nog hogere aspecten van het lichtwezen dat jij bent. De Goddelijke Zelf begint waar de Hoge Zelf – het hoogste stuk van je aardse persoonlijkheid – ophoudt.

voorbeeld dat het een ijsje wil. De moeder weet dat te veel ijs ongezond is, maar het kind beleeft weer veel vreugde, voldoening en gelukzaligheid aan het eten van ijsjes.

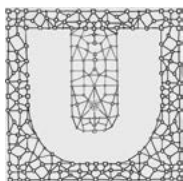
Moeders en kinderen moeten daar een goed evenwicht in vinden. Precies zo moet je een evenwicht vinden, in jezelf, tussen de wijsheid van je Goddelijke Zelf en de behoeften van je persoonlijkheid. Wanneer je persoonlijkheid het gevoel heeft dat ijsjes eten meer prioriteit verdient, is het niet gezond om dat steeds maar te blokkeren met de overtuiging dat alleen hoge, wijze, verstandige doelen belangrijk zijn. Aan de andere kant is het net zomin gezond om je de hele dag vol te proppen met alles waar je zin in hebt, losgeslagen van je diepe wijsheid. De kunst is om daar een goed, harmonieus evenwicht in te vinden.

Alles wat je doet op Aarde, bevat dus idealiter iets van de unieke energie van je Goddelijke Zelf – bijvoorbeeld jouw unieke liefde, moed of vreugde. Het is belangrijk dat je die hoge energie ontvangt, hier op Aarde, en dat die energie goed door kan stromen naar alle hoeken van je aanwezigheid op Aarde. Dan kun je namelijk goed vormgeven aan je Goddelijke Zelf in je dagelijkse leven, wat resulteert in meer geluk, grotere tevredenheid, betere gezondheid, meer vermogen tot liefhebben, meer begrip, meer helderheid, meer acceptatie, groter optimisme en nog veel andere kanten van goedheid en lichtheid die het leven heel aangenaam maken. Het pure ontvangen van die hoge energie is daarvan alleen het begin. Daarna komt de fase van het ‘vertalen’ van die energie naar onze aardse werkelijkheid. Daarbij heeft de persoonlijkheid de touwtjes in handen. *Hoe* je de energie van je Goddelijke Zelf op Aarde vormgeeft, is namelijk de afdeling van je persoonlijkheid. Die kan vrijuit bepalen of je dat doet door kunstwerken te maken, door straten aan te leggen, door stoelen te verkopen of door met mensen te praten; of door thuis te zitten en ideeën te hebben voor dingen die je nooit doet. Dat kan ook: er zijn tal van manieren om uitdrukking te geven aan wie je echt bent!

Door vele levens heen heb je talenten en vaardigheden ontwikkeld. In je eerste levens op Aarde had je nog niet veel vaardigheden, maar sindsdien ben je die gaan opbouwen en ontwikkelen. Daarom worden sommige kinderen geboren met bijzondere talenten: zij waren hier al vaker en hebben in vorige levens die talenten opgebouwd. Dat geldt ook voor

12

Het Kasteel van Vreugde Verwerking en vergeving

itgeput en ontmoedigd zit Lancelot in zijn bibliotheek tussen de boeken, de enige vrienden die hij heeft gemaakt op zijn kasteel. Het lukt hem maar niet om het kasteel van alle boze betoveringen te bevrijden.

‘Om alles te herstellen, moet je naar de bron gaan,’ zegt plotseling een pocket-versie van de Enneaden. ‘Dat is goed advies,’ valt de Ilias bij. Ook de andere boeken stemmen in. Lancelot verliest geen tijd. Hij gooit zijn harnas af, rent naar de binnenplaats en duikt in de centrale waterput.

Lancelot is opgegroeid in een meer en kan daardoor zwemmen als de beste. Hij duikt en duikt, dieper en dieper. De put wordt alsmaar breder, totdat Lancelot de randen niet meer kan zien. Dan bereikt de ridder de bodem, waar twee grote stenen liggen. Het zijn de graven van Koning Ban en Koningin Elaine van Benwick, de ouders die Lancelot nooit heeft gekend, omdat hij werd ontvoerd door de Vrouwe van het Meer.

Plots ziet Lancelot boven zich een gestalte cirkelen, als een grote waterslang. De slang roept hem toe: ‘Blijf bij me, Lancelot. Blijf bij me. Hier is je thuis.’ Lancelot herkent de stem van zijn adoptiemoeder.

Een rust komt over Lancelot. Hij richt zich naar de slang: ‘Nee, ik blijf niet. Ik kan niet voor je zijn wat je van me wil. Maar ik neem je niets kwalijk.’ Dan zet de ridder zijn rechtervoet op het graf van zijn vader en zijn linker op dat van zijn moeder, zet zich af en zwemt omhoog.

Wanneer Lancelot de oppervlakte bereikt, staan alle kasteelbewoners rond de put om hem te feliciteren: hij heeft het Kasteel van Treurnis van zijn vloek bevrijd. Het kasteel zal voortaan bekendstaan als ‘Joyous Guard’: het Kasteel van Vreugde.

Lancelot moet de diepte in om daar de oude angsten die het kasteel beheersen, te verslaan. Hij moet het kasteel – en zichzelf – bevrijden van de negativiteit uit het verleden. Dan kan het kasteel een nieuw leven krijgen, met een nieuwe naam.

Om echt jezelf te worden, moet je je angsten onder ogen zien. Je moet eerlijk zijn tegen jezelf over waar je vandaan komt, wat je hebt meege maakt en hoe dit je heeft gevormd. Zolang je dat uit de weg gaat, ben je in wezen vervreemd van een deel van je kracht. Je leeft dan gedeeltelijk in onbewustzijn, verminderd in staat om expressie te geven aan jezelf én om je werkelijk met anderen te verbinden.

Wanneer je gaat leven naar wie je echt bent, kunnen er wat lijken uit je kasten komen vallen. Laat dat geen reden zijn om de boel dicht te houden. Niemand is perfect en niemand hoeft perfect te zijn. Je bent een oneindig wezen en daarom kun je oneindig lang jezelf perfectioneren! Al je zwakheden en minder leuke eigenschappen mogen er zijn.

Kun je je voorstellen dat jouw lijken uit je kast zouden vallen en iemand toch in staat zou zijn je te begrijpen, in je te geloven en je te steunen? Lijkt het je mogelijk? Wat als alles dan een voor jou onverwachte, prachtige wending zou krijgen? Wat als schitterende, nieuwe mogelijkheden zich zouden aandienen en zich voor je zouden openen? En hoe zou het zijn als lijken uit je kast vielen en jij in staat zou zijn om jezelf te vergeven, te begrijpen, te geloven, te steunen en van jezelf te houden? Kun je je dat voorstellen?

Ook als je zo zeker weet dat niemand zou accepteren wat jij over jezelf geheimhoudt, probeer je dan toch een voorstelling te maken van hoe het eruit zou zien in een surrealistische droom of een parallel universum waarin het wél mogelijk is.

Hoe zou het zijn als het Licht je niet zou verraden en in staat zou zijn om je echt te helpen om je angst en wantrouwen voorgoed te transformeren en te helen? Kun je je openen voor het idee dat dat mogelijk is? Hoe zou het voor je zijn om vrij te zijn van de angst dat iets onverwachts uit je geheime kasten gaat vallen? Om vrij van zelfcensuur te gaan leven; vrij van het gewicht van een 'donker moeras' dat je ergens in je draagt? Je hoeft niet perfect te zijn om gelukkig en geliefd te zijn. Probeer je nu al zo onbezorgd, open en vol vertrouwen te voelen als je maar kunt. Het Universum zal dat voor je vergroten. Als je tegen jezelf

blijft zeggen 'nu kan ik niet mezelf zijn; pas in de toekomst', dan kun je nooit jezelf zijn, want iedere nieuwe dag ligt de toekomst weer in de toekomst. Moedig zijn kun je niet uitstellen. Dat doe je altijd in het hier en nu – of je doet het niet.

Probeer de mensen uit je verleden en jezelf te vergeven voor alles wat er in jouw ogen tussen jullie is misgegaan en mislukt. Vergeef jezelf alles wat daarbij in je opkomt: bijvoorbeeld dat je de leiding over je leven hebt weggegeven, dat je jezelf overdreven hebt aangepast, dat je niemand echt dicht bij je kon toelaten, dat je jezelf in de steek hebt gelaten of dat je op andere manieren te weinig hebt gehandeld vanuit zelfliefde. Vergeef jezelf daarvoor. Vergeef jezelf alles wat je jezelf kwalijk neemt. Jij weet als geen ander dat je niet anders kon, in de situatie waarin je je bevond. Je draagt geen schuld. Schuld bestaat niet.

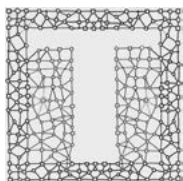
Als je kunt, vergeef dan ook de mensen uit je verleden die je belast hebben met hun negativiteit. Probeer te zien dat ze niet beter konden handelen dan ze hebben gedaan. Probeer te beseffen dat deze mensen alleen maar iets van jouw energie hebben weerspiegeld: iets van jouw on-liefde naar jezelf, bijvoorbeeld. Dit besef rechtvaardigt hun handelen niet en het maakt jou ook niet schuldig aan wat zij hebben gedaan, maar het kan je wel helpen hen los te laten, wetend dat jij de bron bent van alles in je wereld.

Het is niet nodig om nog iets recht te zetten met die mensen. Om te helen hoeft je niet nog van je moeder te horen dat ze toch van je houdt of van de buurman die je heeft misbruikt, dat het hem vreselijk spijt. Je kunt en mag mensen loslaten als je dat wilt. Zet het verleden recht in jezelf, zodat het jou vanbinnen niet meer aanvreet en verzuurt. Dat is het enige wat telt.

Mensen maken bij vergeving wel de vergissing die ook vaak wordt gemaakt bij liefde en dankbaarheid: het idee dat vergeving samenhangt met wat je doet. Dat is niet zo. Liefde, dankbaarheid en ook vergeving vinden plaats in je hart. Iemand vergeven betekent niet dat je alles moet vergeten wat er tussen jullie is gebeurd. Je kunt mensen vergeven en nog steeds beslissen dat je ze niet meer wil zien. Vergeven is loslaten, in jezelf. Het is een energetisch vrijkomen. Wanneer een relatie met iemand nog niet helemaal geheeld is, zit je ergens nog aan die persoon

Galahads verwekking

Je zachtheid ontwaken

oen je hier in Korbijn werd binnengebracht, leek je me doodelijk gewond,' zegt de arts tegen Lancelot, 'maar je hebt het gered. Morgen kun je weer verder reizen.'

Lancelot dankt de arts en ook prinses Elaine, die hem wekenlang heeft verzorgd. Zij glimlacht en verbijst haar wanhoop, want ze is smoorverliefd geworden op Lancelot, maar hij heeft haar liefde niet beantwoord. 'Mijn hart behoort aan een ander,' is alles wat hij heeft gezegd.

Ten einde raad grijpt de prinses naar een toverdrank die haar voor één nacht de vorm zal geven van de vrouw waar Lancelots hart naar uitgaat. Ze neemt de drank en gaat meteen naar Lancelots kamer. Ze vindt de ridder slapend. Elaine gaat naast hem op het bed zitten en zoent hem. Lancelot wordt wakker, schrikt even, maar zoent haar dan terug. 'Ik had me zo voorgenoemen om de roep van mijn hart te negeren,' zegt Lancelot dan tegen de vrouw die eruitziet als de vrouw van zijn dromen, 'maar nu jij die roep beantwoordt, kan ik dat niet meer.'

Die nacht verwekt Lancelot een zoon bij Elaine. De volgende ochtend wordt hij wakker, zo goed als genezen. Van zijn geliefde is natuurlijk geen spoor te bekennen. Hij vraagt aan iedereen of Koningin Guinevere het kasteel heeft bezocht en concludeert uiteindelijk dat hij een koortsdroom moet hebben gehad. De herinnering van nabijheid met Guinevere zal hem echter niet meer loslaten. De Doos van Pandora is geopend.

Lancelot dankt Elaine nogmaals voor haar goede zorgen en verlaat Korbijn. Hij zal er pas weer terugkeren wanneer zijn zoon volwassen is.

Elaine, als haarzelf en vermomd als Guinevere, vertegenwoordigt Lancelots vrouwelijke kant; zijn zorg voor zichzelf. Lancelot moet zich daarmee verbinden om zijn wonden te kunnen helen. Het resultaat van zijn genezing is het ontwaken van zijn innerlijke kind, verbeeld door de verwekking van een zoon.

Deze zoon zal de naam Galahad krijgen en een cruciale rol spelen in de Arthur-legende, want hij zal de Heilige Graal bereiken. Door heel de Arthur-saga heen is Galahad in wezen een hoger ontwikkelde versie van Lancelot. De verwekking van Galahad door een Lancelot die contact maakt met zijn eigen zachtheid en kwetsbaarheid, symboliseert dan ook een spirituele groeisprong. Hier ontwaakt het innerlijke kind: de pure, onbedorven kern van de volwassene. En het is dit spirituele kind dat uiteindelijk zal volbrengen wat de volwassen Lancelot zelf niet kan.

Om deze groeisprong te kunnen maken, moet Lancelot wel gaan waar hij zichzelf verboden had te gaan: naar Guinevere. Hij moet de heersende normen en waarden loslaten en kiezen voor de roep van zijn hart. Lancelot heeft de stap 'weten wie je echt bent' al gezet – op het Kasteel van Treurnis. Nu is het tijd voor 'worden wie je echt bent'. Daar hoort de vereniging met zijn zachte, vrouwelijke kanten bij.

Veel mensen onderdrukken hun innerlijke zachtheid. Ze hebben in het verleden ervaren dat hun omgeving niet goed reageerde op hun zachte kanten en besloten dat ze beter af waren zonder. Wil je echter worden wie je echt bent – en als je een echte ridder wilt zijn, dan moet je wel – dan kun je niet zonder de zachte, subtiele, gevoelige kanten van je wezen.

Hoe herstel je het contact met je zachte zelf? Jezelf je excuses aanbieden is meestal een goed begin. Je kunt je excuses maken voor de kritiek die je hebt gehad op jezelf. Je kunt je spijt betuigen voor de keren dat je hebt gedacht dat je liever anders zou zijn dan je was, bijvoorbeeld meer als de populaire kinderen op school of rolmodellen in de media. Je kunt tegen jezelf zeggen: 'Sorry, mezelf. Ik wist niet goed wat ik deed. Ik dacht dat ik op een bepaalde manier moest zijn; dat ik niet van de norm mocht afwijken. Sorry, dat ik je in de steek heb gelaten. Ik kon het toen echt niet beter. Ik kende geen betere weg. Mijn excuses voor de pijn die ik je heb gedaan. Kun je me daarvoor vergeven?'

Zo begin je een dialoog met jezelf. Aan de basis daarvan staat jouw intentie om te weten wie je werkelijk bent. Dan kun je gaan zien hoe je jezelf hebt geforceerd; hoe je hebt geprobeerd om anders te zijn dan je bent; hoe je jezelf hebt verloochend en in de steek gelaten. Als je dat ziet, kun je je leven beteren. Je kunt dan jezelf gaan steunen en aanmoedigen. En wanneer je daarmee begonnen bent, kun je jezelf vergeving vragen voor hoe je vroeger met jezelf bent omgegaan.

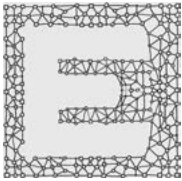
Het is belangrijk dat je een nieuwe weg inslaat voordat je jezelf probeert te vergeven. Als je dat niet doet, geef je vreemde signalen af aan jezelf: je vraagt vergeving omdat je jezelf vroeger in de steek hebt gelaten, maar laat jezelf even later opnieuw in de steek. Jezelf vergeven moet wel gepaard gaan met de intentie om niet opnieuw de fout in te gaan.

Je best doen voor jezelf is genoeg om het contact met je zachte kanten te herstellen. Je hoeft niet radicaal je hele leven en karakter om te gooien. Je hoeft nu niet opeens overal met grootse gebaren voor jezelf in de bres te springen. Evenmin is het nodig om aan al je bekenden te verkondigen dat je voortaan anders met jezelf zult omgaan. Wat telt is dat je jezelf gaat steunen waar je jezelf vroeger liet stikken; en dat je jezelf gaat aanmoedigen waar je je vroeger schaamde voor jezelf. Wanneer je dat doet – of tenminste probeert – ervaar je dat je jezelf kunt vertrouwen en pas dan kun je een echt open dialoog met jezelf voeren.

Gun jezelf de tijd en de rust die je nodig hebt. Wanneer zachtere, subtielere aspecten van jezelf naar boven komen, jaag jezelf dan niet op. Wees je ervan bewust dat je erge dingen kunt hebben meegemaakt die je je niet meer herinnert. Dat kunnen gebeurtenissen zijn in je jeugd, maar ook in vorige levens. Je kunt met psychische wonden rondlopen waar je geen weet van hebt. Ergens kun je nog helemaal in paniek zijn om iets ergs wat is gebeurd.

Een innerlijk kind in paniek heeft wat tijd en ruimte nodig om te kijken of het nu veilig is om zich te laten zien. Soms zet zo'n innerlijk paniek-kindje een stapje naar het licht, naar bewustzijn, en soms schrikt het iets terug. Het helpt dan niet om het naar buiten te duwen. Dan gaat zo'n innerlijk kind zich alleen maar verzetten en dieper verstoppen. Laat je het daarentegen vrij, dan zal het willen baden in de energie van liefde en acceptatie die je biedt en zal het zich gaan ontvouwen en meer

Stanislav Petr ov Standhouden

ergens buiten Moskou, de vroege ochtend van 26 september 1983. Luitenant-kolonel Stanislav Petr ov zit op zijn post, in het nucleaire commandocentrum van de Sovjet-Unie. Plotseling gaat het alarm af. Iedereen kijkt verschrikt op. Dan komt de melding: er is vanaf de Amerikaanse westkust een intercontinentale raket gelanceerd richting Rusland. De melding komt van de computer. Beelden van spionagesatellieten boven de VS geven geen uitsluitsel: er is geen raket te zien, maar er kan niet worden uitgesloten dat die er wel is en richting Rusland vliegt.

Zoals het protocol dicteert, belt Petr ov zijn superieur. Deze ligt met een kater in bed. Hij draagt de luitenant-kolonel op: 'Zoek uit wat er aan de hand is, kameraad Petr ov.' Dat is het. Petr ov beseft dat als hij nu de rode telefoon oppakt en doorbelt dat de Sovjet-Unie wordt aangevallen door de VS, niemand hogerop hem zal tegenhouden. Zo werkt het systeem: niemand wil de schuld kunnen krijgen van een fout. Het is nu dus aan Petr ov.

Dan klinkt er opnieuw een alarm en even later opnieuw. En nog eens en nog eens. Volgens de computer zijn er vijf kernraketten op weg naar Rusland. Petr ovs ondergeschikten worden onrustig.

'Iedereen terug op zijn post,' bast hij in de microfoon voor hem, 'blijf alles monitoren!'

De officier naast Petr ov zegt: 'Als we nu niets doen, is het misschien te laat. Straks k nnen we misschien niets meer doen.' Petr ov zwijgt.

Even later vraagt dezelfde officier: 'Wat gaan we doen?'

'Niets,' zegt Petr ov. 'Ik vertrouw de computer niet. We wachten tot die raketten visueel binnen bereik zijn.' Vier bloedstollende minuten later blijkt het loos alarm.

Wat zou hier gebeurd zijn zonder Stanislav Petr ov?

Er is een wezenlijk verschil tussen ridders en soldaten. Soldaten blijven automatisch bevelen volgen, zonder onderscheid te maken tussen die bevelen. Ze volgen dus ook onzinnige bevelen op; of bevelen waarvan ze kunnen weten dat ze verschrikkelijke gevolgen zullen hebben. Gewone mensen zijn tot vreselijke dingen in staat wanneer het hen wordt opgedragen door hogergeplaatsten. Voor ridders geldt dat niet, tenminste niet als ze ontwaakt zijn.

Ware ridders kunnen barsten en breken, maar ze blijven staan waarvoor ze staan. Dat doen ze zelfs wanneer er tegenstrijdige, verwarrende bevelen komen en zelfs als er helemaal geen bevelen meer komen en ze nog als enige over zijn. Ware ridders houden nog stand wanneer er grote draken van angst door het land trekken en alles hopeloos verloren lijkt. Ze vallen zelfs niet voor de verleidingen van het duister; voor beloften van wat ze altijd al hebben gewild. Ware ridders blijven staan en vechten tot het laatst voor dat wat koste wat kost behouden moet blijven, zelfs als ze daarvoor alles moeten opgeven. Tot mijn eer en zegen heb ik zulke ware ridders van heel dichtbij mogen meemaken.

De handelingen van ware ridders blijven altijd gebaseerd op hun eigen onderscheidingsvermogen, ook wanneer ze orders volgen. Daardoor blijft alles wat ze doen steeds gegrond in de goedheid en wijsheid van hun harten. Vanuit die goedheid en wijsheid kan een ware ridder achterlijke orders ‘vergeten’, vrij interpreteren of openlijk negeren. Luitenant-kolonel Stanislav Petrův, een man die altijd een loyale en gezagsgetrouwe Sovjet-soldaat was geweest, toonde zich in de herfst van 1983 gelukkig zo’n ware ridder.

Petrův is een mooi voorbeeld van hoe de vijf elementen – hout, vuur, aarde, metaal en water – in een ridder verenigd kunnen zijn. Petrův is in de eerste plaats een man met visie en intelligentie: iemand die zijn eigen ideeën over dingen heeft. Hij heeft ook de flexibiliteit om zijn unieke, persoonlijke kijk op de wereld overeind te houden in een staat die van haar burgers – en zeker de soldaten – eist dat ze zich honderd procent conformeren aan de staatsideologie. Visie, intelligentie, flexibiliteit en weerstand zijn allemaal aspecten van het element hout.

Stanislav Petrův is ook een volwassen man met een serieuze functie. Hij is een verantwoordelijk, stabiel en rustig mens; betrouwbaar en

standvastig. Dat is zijn aarde-kant. Door zijn sterke aarding, kon Petr6v standhouden in de storm die losbarstte op de ochtend van 26 september 1983.

Het is niet goed mogelijk om een ontwaakte, volwassen ridder te zijn wanneer je matig geard bent. Een volwassen ridder weet wie hij is en kent in elk geval voor een deel zijn krachten. Hij staat stevig in zijn schoenen en kan zichzelf beheersen. Dat is aarde. De kracht van deze volwassen ridders wordt gematigd en versoepeld door hun nobelheid, eergevoel, moed en de schoonheid van hun zuivere intenties. Zonder die matiging kán dergelijke kracht ook positief zijn, maar deze is dan te onberekenbaar om echt op te kunnen bouwen. Ik heb geleerd dat je dan vaak meer hebt aan iemand die minder krachtig en vurig is, maar wel betrouwbaar.

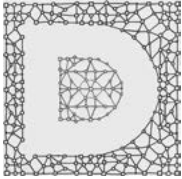
Petr6v is in staat om stand te houden in een storm. Om dat te kunnen moet je jezelf enigszins kennen en weten wat er in de wereld te koop is. Je moet een heldere, goed gefundeerde visie op het leven hebben. Alleen als je helder hebt wie je zelf bent, wat de wereld is en wat jij daar zelf aan wilt bijdragen, kun je op moeilijke momenten keuzes maken die recht ingaan tegen alles en iedereen om je heen. Petr6v is zich er bewust van dat computers fouten kunnen maken en waarschijnlijk beseft hij ook dat de Amerikanen geen bloeddorstige barbaren zijn die uit het niets een kernoorlog beginnen. En hoewel hij dit zelf niet zegt, moet Petr6v ergens geweten hebben dat hij er niet is om de wereld de vernieling in te helpen, maar om deze beter te maken.

Verder is Stanislav Petr6v een vurig mens: hij is opvliegend en uitgesproken, maar ook in staat tot buitengewone prestaties, omdat hij 'iets extra's' kan brengen. Vurige mensen zijn explosief, zoals sommige voetballers explosief zijn. Ze kunnen vanuit stilstand heel snel in actie komen en in korte tijd tot de piek van hun vermogen komen. Zijn vurigheid stelt luitenant-kolonel Petr6v in staat om onder de zwaarste omstandigheden alert en op zijn best te zijn.

Petr6vs vuur wordt bekrachtigd én in toom gehouden door het metaal in hem: de ijzeren ruggengraat die hem in staat stelt om zelfstandig te blijven denken en handelen onder grote druk. Dat is het element metaal. Het geeft je een stevig kerngevoel en de kracht om een bepaald

33

Parcival keert terug Licht verspreiden

iep verzonken in het Licht van de Graal – in de Dimensie van de Goddelijke Zelf, voorbij tijd en ruimte – wordt Parcivals aandacht getrokken door een zacht geluid. Hij ontwaakt uit zijn trance. Het geluid klinkt voor een tweede keer.

‘Wat is dat geluid?’ vraagt Parcival aan Galahad, maar die zwijgt. Galahad is één geworden met het Licht; heel en gelukkig.

Dan klinkt het geluid een derde maal. Het klinkt alsof duizenden windgongen tegelijk worden aangeraakt door een windvlaag, heel zachtjes. Parcival staat op. Hij vraagt Galahad niet om met hem mee te gaan, want hij kent zijn gedachten, gevoelens en keuzes.

Parcival vindt zijn weg terug naar de trap en beklimt deze. Als hij bovenkomt, ziet hij dat zijn harnas is verdwenen, maar dat hij wordt omgeven door verschillende coconnen van subtiel licht; alsof hij zich beweegt in een grote, luchtige bloem. Aan Parcivals zijde hangt een schitterend zwaard, in vorm bijna gelijk aan Excalibur, maar dan van kristal, met een gouden gevest.

Korbijn is ondergedompeld in het midzomerfeest. De gangen van het kasteel lopen over van bedienden, koks, muzikanten en feestgangers. De stad is één feestgewoel. Vanaf de stadsmuren ziet Parcival dat het moeras is verdwenen. Net als vroeger is Korbijn omringd door graanvelden.

De graalheld glimlacht. Hij houdt van de zomer. Het was altijd al zijn favoriete seizoen. Nu is Parcival zomer: een bron van stralende warmte en goedheid. Parcival voelt zich krachtig, diep vredig, veilig en vrij. Hij is zijn ware, Goddelijke Zelf geworden.

Ongezien rijdt de ridder uit. Overal waar hij gaat, zal hij Licht brengen.

De Ridders van de Ronde Tafel vallen uiteen en Koning Arthurs koninkrijk bezwijkt onder de druk van Sakische invallers. Alles wat is opgebouwd, wordt weer verzwolgen in de voortdurende eb en vloed van de tijd. Deze wereldse ondergang wordt echter overstegen door de spirituele overwinning van Parcival. Hij weet de Heilige Graal te bereiken en terug te keren met het vermogen om heling te brengen waar hij gaat. Uit de Graal-dimensies krijgt hij daarvoor speciale gereedschappen mee, waaronder zijn zwaard van kristal en goud.

Galahad kiest ervoor om in de Hoge Regionen van Licht te blijven, maar Parcival keert terug naar de Aarde. Dit geeft aan dat het Licht niet beperkt hoeft te blijven tot de Hoge Regionen. Je kunt het ook op Aarde laten stralen. Dat is lichtwerk: het mooier, stralender, gezonder en gelukkiger maken van de Aarde en haar bewoners door de introductie van hoog Licht, hoge energie. Parcival herkent dit als zijn levensmissie; als onlosmakelijk onderdeel van wie hij is.

Iedere negativiteit – of het nu gaat om kritiek, ondankbaarheid of iets anders – is in wezen een verzoek om Licht. Als iemand je op een negatieve manier benadert, kun je dat persoonlijk opvatten en er boos of geïrriteerd over worden, maar je kunt het ook zien als een vraag om hulp; als een opening naar het Licht. Dan kun je ervoor kiezen om Licht te sturen naar deze persoon. Meestal zul je daarna minder negativiteit ervaren van die persoon.

Meer word er als Ridder van het Licht niet van je gevraagd. Of anderen het door jou gestuurde Licht opnemen of afwijzen, is niet jouw afdeling. Dat is hun keuze en hun proces. Je kunt mensen niet duwen naar een positievere houding als ze daar niet aan toe zijn. Probeer je dat wel, dan kost dat je vaak veel energie. Je mag er natuurlijk altijd op hopen en open zijn voor blij verrassingen, maar reken er niet op. Wees als de zon. Straal zoveel je kunt. Verlang geen resultaten. Zet geen druk. Licht heeft ruimte nodig, dan vindt het vanzelf zijn weg.

Als ridder van het duister is het leven complex. Een *dark side*-ridder bevindt zich meestal in een ingewikkeld, onhelder web van leugens, illusies en manipulaties. Hij is zelf zowel dader als slachtoffer, hoewel altijd meer slachtoffer dan iets anders. In het duister moet je de hele tijd slimme acties bedenken om overeind te blijven, terwijl je al je verdriet

Bronnen van de themaverhalen

T.H. White's *The Once and Future King* (London 1962) stond aan de basis van de verhalen 'Het zwaard in de steen', 'Koning Pellinore' en 'Agravain'.

Anthony de Mello's verhaal van de adelaar in het kippenhok, vind je in zijn boek *Bewustzijn* (4e druk; Amsterdam 2014). 'Neem een geit' staat in zijn *One Minute Wisdom* (New York 1985).

'Theseus in het Labyrinth' is gebaseerd op de Griekse mythe van Theseus, met elementen van **George Lucas' Star Wars Episode V: The Empire Strikes Back** (film; 1980) en het bijbelboek *Genesis* (Genesis 32: 22-32). 'Anakin Skywalker' komt uit Lucas' *Star Wars Episode III: Revenge of the Sith* (film; 2005).

Sir Thomas Malory's Le Morte D'Arthur (London 1485) was de bron van het verhaal van 'Balin en Balan' en 'Arthurs dood'.

Norris J. Lacy is de eindredacteur van een uitgave van dertiende-eeuwse verhalen rondom Lancelot en de Graal, bekend als de *Lancelot-Grail* (New York 1993). Verhalen uit deze uitgave vormden de basis voor 'De Witte Ridder', 'Het Kasteel van Treurnis', 'Veertig nachten', 'Het Kasteel van Vreugde' en 'Morgane le Fey'. Ook 'Galahads verwekking' is op een verhaal uit deze Lancelot-Grail gebaseerd, zij het heel losjes.

Het verhaal van 'De Groene Ridder' is ontleend aan de documentaire, uit 2010, van **Simon Armitage, Sir Gawain and the Green Knight**.

Voor wie geïnteresseerd is in de diepere gronden van mythen en legenden, is **Joseph Campbell's *The Hero with a Thousand Faces*** (2e druk; Princeton 1968) een aanrader. Ons boek heeft er het verhaal van 'Gilgamesh en de veerman' aan overgehouden.

De verhalen van 'Parcival' en Galahad en Lancelot 'Op zee' zijn ontleend aan de inleiding van ***Lancelot and the Grail: a study of the prose Lancelot*** (Oxford 1986) van **Elsbeth Kennedy**.

'Stanislav Petrův' komt recht uit **Peter Anthony's** documentaire (2014), ***The Man Who Saved the World***.

'De Vogelverschrikker' komt uit ***The Wonderful Wizard of Oz*** (Chicago 1900) van **L. Frank Baum**.

Lancelot ou le Chevalier de la Charrette (± 1180), van **Chrétien de Troyes**, leverde ons de verhalen van 'De ridder op de kar' en 'Lancelot en Guinevere'.

'De Visserkoning' kun je terugvinden in **Richard Wagners** opera ***Par-sifal*** (1881).

'Parcival keert terug', ten slotte, is een zeer vrije bewerking van diverse verhalen, onder andere uit de ***Roman van Lancelot*** van **P.J. Bruggink** (Amsterdam 1986).

Over de auteurs

Barbara Borecka kwam in 1963 ter wereld tijdens een drievoudige conjunctie van Mars, Uranus en Pluto, slechts enkele meters verwijderd van de heiligste plek van Polen, *Jasna Gòra*. Barbara studeerde zang en oceanografie en kwam in 1990 als oceanograaf naar Nederland. Hier bracht een burn-out haar terug naar haar spirituele wortels; naar een prachtige, ingrijpende transformatie en holistische

genezing. Daarna heeft Barbara zich gespecialiseerd in werken met Licht, energie, kristallen, resonantie, transmissie en bewustwording. In 1997 begon zij met het geven van cursussen, workshops, lezingen, presentaties en consulten op het gebied van *De Kunst van Leven*, *Creëren van je Werkelijkheid*, *Light Body* en energetische healing. Sinds 2000 doet zij dat onder de naam 'School voor Adelaars'.

René: 'En wat wil je voor jezelf? Waarom doe je dit werk?'

Barbara: 'In de eerste plaats om te bereiken wat ik probeer te onderwijzen: verlichting en leven in hoog bewustzijn, goedheid en liefde; helemaal bevrijd en voortdurend in contact met de Perfectie van Zijn. Ik kan dat vaak, maar nog niet de hele tijd. Dat zou ik wel willen kunnen, als mens op Aarde. Verder doe ik dit werk ook omdat ik de waarheid wil weten; weten wie ik echt ben.'

René: 'En wat is dan het einddoel voor je?'

Barbara: 'Op Aarde leven als meester die al haar lessen heeft geleerd, al haar karma heeft opgelost; die zich heeft bevrijd en alleen maar hier is uit pure vrijheid.'

René Argonijt manifesteerde zich in 1971 in Marum, Groningen, tijdens een drievoudige conjunctie van Lilith, Uranus en Pluto. Hij studeerde geschiedenis, zong in bands, schreef liedjes, deed aan improvisatietoneel, maakte kennis met tarot en esoterie, speelde heel veel bordspelletjes, werkte aan de universiteit en werd doctor in de geschiedenis van de internationale betrekkingen. In 2004 belandde René bij Barbara op de cursus *Creëren van je Werkelijkheid*. Hij kwam om zijn soulmate te vinden en schrijver te worden. Beide is gelukt.

Barbara: 'Waarom heb je met mij nu al vijf boeken geschreven?'

René: 'Omdat ik, net als jij, de waarheid wil weten en ik wil delen wat ik er nu van denk te weten. De drang naar waarheid is sterk in mij. Ik wil snappen waar alles vandaan komt.'

Barbara: 'Dus het draait voor je allemaal om kennis en begrip?'

René: 'Nee, ik ben echt gegrepen door het bijzondere avontuur van de mensheid. Het bloeien en vergaan, de eindeloze veranderlijkheid en de mens die maar probeert dingen vast te timmeren in de maalstroom van de tijd. Ik vind het prachtig en ontroerend. Ik voel me hier vaak een complete buitenstaander – iemand van een andere planeet of uit een andere dimensie – maar ik voel me tegelijk in liefde verbonden met de mensheid en haar vreemde avontuur. Misschien ben ik er door die liefde wel per ongeluk deel van geworden...'

Barbara: 'Daar ben ik dan blij om.'

René: 'Nog één ding, over leven als meester op Aarde: ik zie ergens niet goed hoe dat kan, want als meester zie je toch dat alles goed is? Waarom zou je dan nog in willen grijpen?'

Barbara: 'Om die focus op het Licht te helpen houden voor mensen die dat zelf nog niet helemaal kunnen. Om bij te dragen aan een wereld zonder oorlog, geweld en pijn. Om te bouwen aan een wereld waar *alleen* nog zwaarden van kristal en goud zijn; van schittering, schoonheid en Licht.'

School voor Adelaars

*Ontwaken tot je grootsheid
Je hele potentieel ontwikkelen
In volheid leven*

De *School voor Adelaars* is sinds begin 2000 het spirituele trainingsbureau van Barbara Borecka, maar meer nog het vrije samenwerkingsverband van een aantal gevorderde lichtwerkers, met als doel de Aarde en de mensheid verder te helpen op weg naar geluk, liefde, vrijheid, harmonie en het Licht.

‘Mensen die naar mij toe komen hebben meestal behoefte aan versnelde groei of helemaal nieuwe, frisse energieën. Die kunnen ze bij mij vinden omdat ik al zoveel jaren hoge energie channel, transmit en opbouw, vele inwijdingen heb gehad en ook omdat ik met hoge frequenties naar de Aarde ben gekomen. Ik kan mensen ervaringen en energieën aanreiken die hen onbekend zijn of die ze zelf niet kunnen bereiken, ontvangen of waarnemen.

De meeste mensen zijn zich niet bewust van de lichtvolle frequenties om zich heen en zijn daarom niet gewend om daarmee te resoneren. Vaak hebben mensen overtuigingen die hen in de weg zitten of weten ze niet goed wat wel en niet veilig is. En als je dat niet weet, is inderdaad ook niet alles even veilig.

Veel van mijn klanten willen hun bewustzijn uitbouwen; door de mist heen breken. Velen willen leren om hun paranormale vaardigheden te ontwikkelen en die in te passen in hun leven. Sommige mensen zijn zichzelf kwijt en komen daarom bij mij terecht. Anderen komen naar mij toe omdat ze voelen dat het leven méér voor hen in petto heeft dan het niveau dat ze hebben bereikt.’ – Barbara Borecka

De *School voor Adelaars* verzorgt een uitgebreid Light-Body-traject, waarin je met zeer verfijnde energiefrequenties en -centra werkt om je spirituele evolutie te versnellen (kwantum-sprongen maken) en als Ziel en Goddelijke Zelf in hoog bewustzijn op Aarde te leven. De Adelaar vertegenwoordigt de kracht van de Grote Geest, de verbinding met het Goddelijke, de vrijheid van de lucht en vreugde van je hart!

Bij de cursussen *Creëren van je Werkelijkheid* en *De Kunst van Leven* word je bewust gemaakt van het feit dat jij de wereld in je en om je heen creëert. Er worden je inzichten en vaardigheden aangereikt om dit creatie-proces meer in je eigen voordeel te laten werken.

Tijdens de workshops *Geld Creëren* werken we aan de ontwaking van je bewustzijn van rijkdom en overvloed, zodat je meer vanuit dat bewustzijn kunt gaan handelen en een harmonieuze, fijne, stabiele relatie met geld kunt ontwikkelen. Je leert wat geld naar je toe magnetiseert en wat niet.

Bij de cursus *Soulmate – Liefde van je Leven* maak je contact met je Soulmate op Zielsniveau, communiceer je telepathisch met hem of haar en kun je je Soulmate naar je leven uitnodigen. Je leert nieuwe, hoge manieren van liefhebben - van anderen en jezelf - wat de kwaliteit van je relaties aanzienlijk zal verbeteren.

De *Licht Transmissies* zijn workshops (of individuele sessies) waarbij je hoge, fijne lichtfrequenties, die je evolutie bevorderen en versnellen, opneemt en integreert in je systeem.

De *Sterrenlicht Transmissie* is een bijzondere Licht Transmissie, waar je Zielslicht van verschillende sterren en planeten opneemt, je leven verrijkt en verlicht met hun bijzondere kwaliteiten en je afstemt op het Hoge Plan voor de Aarde en Kosmos.

Tijdens de *Engelen Workshop* kun je baden in de uiterst liefdevolle, verfijnde, mooie en harmonieuze energievelden van vele Engelen en Aartsengelen. Deze kunnen je bescherming bieden en troost, hoop, acceptatie of zuivering van bijvoorbeeld negativiteit, verdriet of pijn. Ook kunnen ze je hoge spirituele leiding geven en je inspireren om een nieuwe richting in te slaan.

Op de *Kristallen Workshops* leer je met verschillende kristallen te werken, om je chakra's en energie-lichamen te zuiveren, op te laden en uit te lijnen; om geblokkeerde plekken en emoties te healen, jezelf te beschermen, gronden, bekrachtigen en vitaliseren; om vreemde energieën uit je systeem te bannen en gaten in je etherisch lichaam te dichten, tot rust te komen en je evenwicht te herstellen. Je ontwaakt je spirituele centra van visie om hoge inzichten te kunnen ontvangen.

Een aantal van onze cursussen en workshops worden gegeven op krachtplekken en andere bijzondere locaties, zoals Chateau St Gerlach (Limburg), het Amstel Hotel (Amsterdam), Calpe (Spanje), Yucatán (Mexico) en oerbossen in Polen.

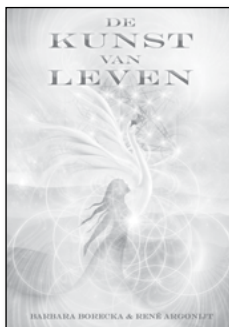
Je kunt verder bij ons terecht voor consulten, coaching, audio-albums, kristallen, de Chinese regeneratieleer, enzovoort.

Meer informatie vind je op:

www.schoolvooradelaars.nl

e-mail: welkom@schoolvooradelaars.nl

Van dezelfde auteurs

De Kunst van Leven

Een praktische handleiding voor het creëren van je werkelijkheid

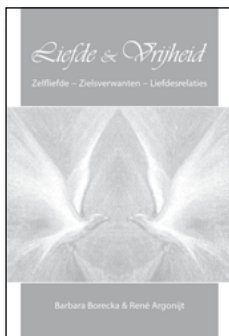
Paperback, 221 pag.

ISBN 978-90-77677-69-8

Het Avontuur van de Ziel

Paperback, 221 pag.

ISBN 978-90-77677-68-1

Liefde & Vrijheid

Zelfliefde – Zielsverwanten – Liefdesrelaties

Hardcover, 192 pag.

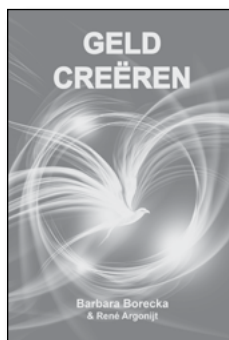
ISBN 978-90-77677-47-6

Geld Creëren

Ware Doorbraak en Bevrijding

Paperback, 256 pag.

ISBN 978-90-77677-33-9

**Kijk voor meer informatie of bestellen op:
www.hajefa.nl**